

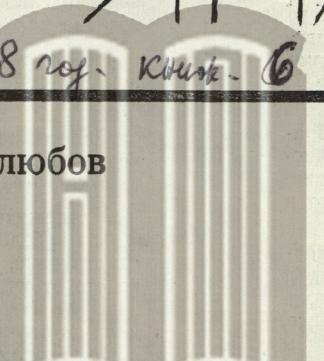
ТРИ ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА

Епизод „Младеж“ 1968 год. книж. 6

Поезия, която всъщност е любов

И аз можех да имам топъл домашен кът,
иежни грижи и всекидневни радости.
Ликуваща можеше да мине моята младост
на меки ресори по широкия асфалтиран път.

После, на старини,
можех да имам безгрижни лениви дни,
седнала на припек под тихото слънце на есента
като стопанин, който е приbral от трите сезона плода,
да дочакам белия сняг на зимата...
Но аз тръгнах да скитам в незнайни пътища и градове,
да гоня неуловими химери...

Тази поетична изповед нашата голяма поетеса прави преди повече от трийсет години. Прозвучала тогава като предизвикателство към общоприетите норми за поведението на жената в едно българско общество от трийсетте години, сега тази изповед ни насочва към тайната на голямата поезия, която Елисавета Багряна създаде. Тази поетична изповед звучи и като проявление, защото след 50 години труд в литературата, след върховете, които постигна в поезията, Багряна е навлязла в ония дни от човешкия живот, в които може да се почувствува стопанка, прибрала „от трите сезона плода“. Но тази, която отхвърли някога възможността да подпише с младата си кръв договор с Мefистофел за всички чудеса на света и тръгна „да се храни пътъм“ с несигурните плодове на своите мечти, едва ли може сега, след жаркото лято на живота си, да сключи договор с Мefисто за спокойни и лениви дни.

„Имам толкова работа несвършена...“ — звучи в ушите ми още мекият ѝ, излъчващ особено жизнено усещане глас.

Умора няма — нито в очите ѝ, нито в думите ѝ, нито в плановете ѝ. Редакциите на литературните списания искат от нея нови стихове, за да отбележат 75-годишнината ѝ. Трябвало да завърши новия си цикъл (за своя 75-и рожден ден тя ни дари със семдесет нови стихотворения), затова два месеца работила в Хисар.

„За да пиша, трябва да се откъсна от всичко тук“.

А това всичко включва непрекъснато звънящия телефон, бързите повиквания на заседания в Съюза на писателите, срещи с чуждестранни литературни гости, които обикновено настояват да се срещнат именно с Багряна, многобройните молби на млади поети и поетеси да отдели време да прочете работите им — те чакат мнението ѝ като присъда...